ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ 2014 - 2019

Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων

2014/2205(INI)

24.6.2015

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ

της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων

προς την Επιτροπή Ανάπτυξης

σχετικά με τον ιδιωτικό τομέα και την ανάπτυξη
(2014/2205(INI))

Συντάκτρια γνωμοδότησης: Sabine Lösing

PA_NonLeg

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Η Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων καλεί την Επιτροπή Ανάπτυξης, που είναι αρμόδια επί της ουσίας, να συμπεριλάβει στην πρόταση ψηφίσματός της τις ακόλουθες προτάσεις:

1. τονίζει ότι, σύμφωνα με το άρθρο 208 της ΣΛΕΕ, η συνεργασία για την ανάπτυξη θα ασκείται στο πλαίσιο των αρχών και των στόχων της εξωτερικής δράσης της Ένωσης με πρωταρχικό σκοπό τον περιορισμό και, μακροπρόθεσμα, την εξάλειψη της φτώχειας· αναγνωρίζει ότι η φτώχεια έχει πολλά και αλληλένδετα αίτια, στα οποία περιλαμβάνονται οικονομικά, πολιτικά, κοινωνικοπολιτιστικά και περιβαλλοντικά αίτια, καθώς και αίτια που σχετίζονται με τον πόλεμο και την ασφάλεια· δηλώνει ότι, σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 5 της ΣΕΕ, σκοπός της ΕΕ στο πλαίσιο των σχέσεών της με τον υπόλοιπο κόσμο είναι να συμβάλει στη βιώσιμη ανάπτυξη, την αλληλεγγύη και τον αμοιβαίο σεβασμό, το ελεύθερο και δίκαιο εμπόριο, την εξάλειψη της φτώχειας και την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ότι ο ιδιωτικός τομέας θα μπορούσε να συμβάλει στη βιώσιμη, ουσιαστική και μακροπρόθεσμη ανάπτυξη· τονίζει, ακόμη, ότι η συνεργασία της ΕΕ για την ανάπτυξη αποσκοπεί στην προώθηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και τη διάδοση και ενίσχυση της δημοκρατίας, της χρηστής διακυβέρνησης και του κράτους δικαίου· τονίζει, συνεπώς, ότι η συνεργασία για την ανάπτυξη πρέπει να καθοδηγείται από αυτούς τους σκοπούς· υπενθυμίζει ότι οι στόχοι της συνεργασίας για την ανάπτυξη πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την εφαρμογή των πολιτικών της ΕΕ που είναι πιθανό να επηρεάσουν τις αναπτυσσόμενες χώρες· πιστεύει ότι η οικονομική ανάπτυξη είναι βασικός παράγοντας για την εξάλειψη της φτώχειας και ότι η πρόοδος σε αυτόν τον τομέα έχει μεγάλη σημασία για να επιτευχθεί ο στόχος της εξάλειψης της ακραίας φτώχειας έως το 2030· στηρίζει ακόμη τους αναπτυξιακούς στόχους της χιλιετίας ως πλαίσιο για τη μείωση της φτώχειας και άλλες επιδιώξεις, μεταξύ των οποίων βελτιώσεις στους τομείς της υγείας και της παιδείας·

2. επιδοκιμάζει τα συμπεράσματα του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2014, σχετικά με έναν ισχυρότερο ρόλο του ιδιωτικού τομέα στην αναπτυξιακή συνεργασία· συμφωνεί με τα συμπεράσματα σύμφωνα με τα οποία ο ιδιωτικός τομέας αναδεικνύεται σε όλο και πιο ενεργό παράγοντα στον τομέα της ανάπτυξης και είναι ανάγκη να ενισχυθεί ο ρόλος του στην υλοποίηση των μελλοντικών στόχων για τη βιώσιμη ανάπτυξη στη βάση των αρχών για την αποτελεσματικότητα της βοήθειας·

3. τονίζει το δυναμικό της συμβολής του ιδιωτικού τομέα στη μακροπρόθεσμη ανάπτυξη και επισημαίνει την ευρωπαϊκή προστιθέμενη αξία που ενδεχομένως περιέχει η σύναψη εταιρικών σχέσεων με τον ιδιωτικό τομέα για την επίτευξη των αναπτυξιακών στόχων·

4. υποστηρίζει το έργο της Ένωσης Ευρωπαϊκών Οργανισμών Αναπτυξιακής Χρηματοδότησης (EDFI), τα μέλη της οποίας διαθέτουν κεφάλαια προς επιχειρήσεις σε αναπτυσσόμενες χώρες, μέσω άμεσων επενδύσεων σε επιχειρήσεις, αλλά και έμμεσα, με τη δέσμευση κεφαλαίων σε τοπικές εμπορικές τράπεζες και σε ιδιωτικά μετοχικά κεφάλαια αναδυόμενων αγορών, εστιάζοντας στις πολύ μικρές, μικρές και μεσαίου μεγέθους επιχειρήσεις (ΠΜΜΜΕ)· καλεί την Επιτροπή να ευνοήσει αυτό το είδος προγραμμάτων στο πλαίσιο της χρηματοδότησης και της συνεργασίας που παρέχει, καθώς ο ιδιωτικός τομέας στις αναπτυσσόμενες χώρες έχει τεράστια σημασία·

5. ζητεί την ανάπτυξη αποτελεσματικότερων προτύπων διαφάνειας και λογοδοσίας για τις εταιρείες της ΕΕ που δραστηριοποιούνται στον τομέα της τεχνολογίας, όσον αφορά την εξαγωγή τεχνολογιών που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, για τη συμβολή στη διαφθορά ή για ενέργειες κατά των συμφερόντων ασφάλειας της ΕΕ·

6. τονίζει ότι η αναπτυξιακή πολιτική δεν μπορεί να επιτύχει αυτούς τους στόχους ως μεμονωμένη πολιτική, αλλά πρέπει να ενσωματωθεί σε μια ευρύτερη προσέγγιση, η οποία να συνδυάζει την εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας, την εμπορική πολιτική, και οποιαδήποτε άλλα μέσα εξωτερικής δράσης· σημειώνει ότι είναι πολύ σημαντική η συνοχή μεταξύ αυτών των διαφορετικών τομέων της εξωτερικής δράσης της ΕΕ·

7. τονίζει την ανάγκη να μελετηθούν τρόποι με τους οποίους μπορεί να βελτιωθεί η συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Πολιτικής Γειτονίας, με σκοπό να δοθεί ώθηση στη δημιουργία οικονομικής ανάπτυξης και θέσεων εργασίας στις χώρες που γειτονεύουν με την Ευρώπη, για παράδειγμα μέσω της ανταλλαγής εμπειρογνωμοσύνης σχετικά με την παροχή πρόσβασης σε κεφάλαια·

8. σημειώνει ότι η ανάπτυξη είναι κατά κύριο λόγο ευθύνη του κράτους, ότι το πλαίσιο για την αναπτυξιακή βοήθεια πρέπει να ορίζεται από τις κυβερνήσεις και ότι αυτό είναι κυρίως έργο του δημόσιου τομέα, υπογραμμίζει όμως ότι για τη μείωση της φτώχειας δεν χρειάζεται μόνο η δημόσια πολιτική, αλλά και η συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα· σημειώνει ότι, παρόλο που αναγνωρίζει πως κύριος στόχος του ιδιωτικού τομέα, σύμφωνα με τις αρχές της οικονομίας της αγοράς, δεν είναι η καταπολέμηση της φτώχειας ή της ανισότητας, αλλά η αποκόμιση κέρδους, ο ιδιωτικός τομέας έχει σημαντική επιρροή στην κοινωνία και ότι, συνεπώς, η συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα στους αναπτυξιακούς στόχους πρέπει να σχεδιάζεται προσεκτικά, με απόδοση ιδιαίτερης έμφασης στην εταιρική κοινωνική ευθύνη· καλεί, στο πλαίσιο αυτό, όλες τις επιχειρήσεις της ΕΕ να ανταποκριθούν στην εταιρική κοινωνική ευθύνη τους για τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες αρχές του ΟΗΕ· ζητεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση να αναζητήσει τρόπους ενίσχυσης της εταιρικής κοινωνικής ευθύνης·

9. τονίζει ότι πρέπει να εξασφαλιστεί η συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα στην πολιτική και τα έργα της ΕΕ που αφορούν την ανάπτυξη, με την προϋπόθεση ότι η διαφορά ρόλου μεταξύ των φορέων του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα θα κατανοείται και θα αναγνωρίζεται πλήρως από όλα τα εμπλεκόμενα μέρη· τονίζει ότι οι συμπράξεις δημόσιου-ιδιωτικού τομέα, στο πλαίσιο της αναπτυξιακής ατζέντας για μετά το 2015, θα πρέπει να επικεντρώνονται περισσότερο στη μείωση της φτώχειας· επισημαίνει ότι η πλήρως λειτουργική οικονομία της αγοράς, η οποία βασίζεται στο κράτος δικαίου, συνεχίζει να αποτελεί σημαντική κινητήρια δύναμη για την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη και ότι η αναπτυξιακή πολιτική της ΕΕ πρέπει να αντανακλά αυτό το γεγονός· σημειώνει ότι οι συμπράξεις δημόσιου-ιδιωτικού τομέα και οι μηχανισμοί συνδυασμού πόρων τα μικροδάνεια μπορούν να είναι αποτελεσματικά μέσα για τη μείωση της φτώχειας και την τόνωση της οικονομικής ανάπτυξης, της καινοτομίας και της δημιουργίας θέσεων εργασίας, πρέπει όμως να αναλύονται ενδελεχώς όσον αφορά τις επιπτώσεις της ανάπτυξης, τη λογοδοσία και τη διαφάνεια· τονίζει, ωστόσο, ότι η δημιουργία ενός ενδογενούς ιδιωτικού τομέα με τοπικές πολύ μικρές επιχειρήσεις, ΜΜΕ και τοπικές αλυσίδες αξίας είναι σημαντική για τη δημιουργία θέσεων εργασίας και αποτελεί πηγή

φορολογικών εσόδων για τις αναπτυσσόμενες χώρες, δεδομένου ότι οι τοπικές πολύ μικρές και μικρές επιχειρήσεις δημιουργούν το μεγαλύτερο μέρος των θέσεων εργασίας στις χώρες αυτές· εκφράζει ικανοποίηση για τη σύσταση του Συμβουλίου να δοθεί αυξημένη έμφαση στη στήριξη των πολύ μικρών, μικρών και μεσαίου μεγέθους επιχειρήσεων·

10. επιδοκιμάζει το «πλαίσιο για τη συνεργασία των επιχειρήσεων με τα Ηνωμένα Έθνη», το οποίο τονίζει ότι η ύπαρξη ενός εύρωστου ιδιωτικού τομέα που θα διασφαλίζει την οικονομική ανάπτυξη είναι σημαντική για την επίτευξη των αναπτυξιακών στόχων της χιλιετίας και ότι ο ιδιωτικός τομέας συνεισφέρει σημαντικά στην από κοινού επίτευξη προόδου στον οικονομικό, κοινωνικό και περιβαλλοντικό τομέα·

11. πιστεύει ότι ο ιδιωτικός και ο δημόσιος τομέας είναι περισσότερο αποτελεσματικοί όταν συνεργάζονται για τη δημιουργία υγιούς περιβάλλοντος για τις επενδύσεις, την επιχειρηματική δραστηριότητα και τα θεμέλια της οικονομικής ανάπτυξης·

12. σημειώνει ότι καμία χώρα δεν έχει κατορθώσει να εξαλείψει τη φτώχεια χωρίς οικονομική ανάπτυξη και ότι καμία χώρα δεν θα πάψει να χρειάζεται οικονομική βοήθεια χωρίς αυτήν· πιστεύει επίσης ότι ο ιδιωτικός τομέας αποτελεί σημαντική κινητήρια δύναμη για την οικονομική ανάπτυξη και μπορεί να συμβάλει σημαντικά στη μείωση της φτώχειας και την επίτευξη υψηλότερων επιπέδων διαβίωσης μέσω της παροχής περισσότερων και καλύτερων θέσεων εργασίας, υψηλότερων αμοιβών και βελτιωμένων και οικονομικά προσιτών αγαθών και υπηρεσιών·

13. επιδοκιμάζει τη συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα στο φόρουμ υψηλού επιπέδου του ΟΟΣΑ για την αποτελεσματικότητα της βοήθειας· επιδοκιμάζει, ιδίως, τις πρωτοβουλίες στο πλαίσιο αυτό, που αναλήφθηκαν σε σχέση με καινοτόμες μεθόδους μόχλευσης της αναπτυξιακής χρηματοδότησης του ιδιωτικού τομέα, καθώς και την κοινή δήλωση του Μπουσάν, το 2011, σχετικά με την επέκταση και βελτίωση της συνεργασίας του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα για την ανάπτυξη συμμετοχικής και βιώσιμης ανάπτυξης ευρείας βάσης·

14. τονίζει ότι οι διαρθρωτικές και θεσμικές μεταρρυθμίσεις, οι οποίες υποστηρίζονται από την ορθή εφαρμογή των πολιτικών και τη δίκαιη νομοθεσία, τα δικαιώματα και τους κανονισμούς, μπορούν να δράσουν ως καταλύτης για την ανάπτυξη των επενδύσεων του ιδιωτικού τομέα και των εξαγωγών, η οποία με τη σειρά της θα συμβάλει στην επίτευξη των αναπτυξιακών στόχων και τη μείωση της φτώχειας·

15. επιδοκιμάζει τον ρόλο που διαδραματίζουν οι ξένες επενδύσεις του ιδιωτικού τομέα στις αναπτυσσόμενες χώρες στην επιτάχυνση της εγχώριας ανάπτυξης· τονίζει επίσης ότι είναι σημαντικό να ενθαρρύνονται οι υπεύθυνες επενδύσεις, οι οποίες στηρίζουν τις τοπικές αγορές και συμβάλλουν στη μείωση της φτώχειας·

16. επιδοκιμάζει το γεγονός ότι το ποσοστό της μη συνδεδεμένης διμερούς βοήθειας αυξάνεται συνεχώς, όμως εκφράζει ανησυχία για τις συνεχιζόμενες επίσημες και ανεπίσημες μορφές συνδεδεμένης βοήθειας[1]· καλεί την ΕΕ και τα κράτη μέλη της να τηρήσουν τη δέσμευση που ανέλαβαν στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Συναίνεσης για την

[1] ActionAid (2005): « Real Aid An Agenda for Making Aid Work », σ. 4.

Ανάπτυξη, όσον αφορά την προώθηση της περαιτέρω αποσύνδεσης της βοήθειας, πέραν των ισχυουσών συστάσεων του ΟΟΣΑ· επισημαίνει το δυναμικό ανάπτυξης της περαιτέρω μη συνδεδεμένης βοήθειας, το οποίο θα ωφελούσε τις τοπικές επιχειρήσεις στις αναπτυσσόμενες χώρες· ζητεί αύξηση της πραγματικής βοήθειας («real aid») και βιώσιμη ανάπτυξη περιφερειακών/τοπικών αλυσίδων αξίας· ζητεί να ενισχυθεί περαιτέρω ο ρόλος των τοπικών φορέων και να δοθεί έμφαση στην ανάπτυξη βιώσιμων περιφερειακών/τοπικών αλυσίδων αξίας· τονίζει τη σημασία της τοπικής και περιφερειακής «οικειοποίησης», της ανάπτυξης εθνικών στρατηγικών και μεταρρυθμιστικών προγραμμάτων από τις ίδιες τις χώρες εταίρους, της προώθησης αναπτυξιακών έργων και της προστιθέμενης αξίας που δημιουργεί η διασφάλιση τοπικών αλυσίδων αξίας· φρονεί ότι η αναπτυξιακή πολιτική μπορεί να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στην αντιμετώπιση των αιτιών των σημερινών μεταναστευτικών ροών προς την ΕΕ·

17. τονίζει την ανάγκη για ισχυρή νομοθεσία σχετικά με τα δικαιώματα ιδιοκτησίας, με σκοπό τον τερματισμό της αρπαγής γης, δηλαδή των περιπτώσεων στις οποίες οι μεγάλης κλίμακας αγορές γης στις αναπτυσσόμενες χώρες έχουν ως αποτέλεσμα σοβαρές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ιδίως των ιθαγενών πληθυσμών, ή/και προκαλούν σοβαρές ζημιές στο φυσικό περιβάλλον· επιδοκιμάζει το γεγονός ότι, το 2014, τέθηκε σε εφαρμογή πρόγραμμα της ΕΕ για την ενίσχυση της διαχείρισης της γης στις αφρικανικές χώρες· τονίζει τη σημασία της πλήρους διαφάνειας και λογοδοσίας των πράξεων που διενεργούν οι εταιρείες και τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα της ΕΕ στο πλαίσιο επενδύσεων μεγάλης κλίμακας, από επιχειρήσεις γεωργικής βιομηχανίας ή για αγορά γης, στις αναπτυσσόμενες χώρες· τονίζει ότι η υπεράσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, η ισότητα των φύλων, η κοινωνική συνοχή και η καταπολέμηση των ανισοτήτων πρέπει να παραμείνουν στον πυρήνα των αναπτυξιακών δραστηριοτήτων· υπενθυμίζει την ανάγκη σεβασμού των εγκεκριμένων διεθνών προτύπων, όπως αυτά της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας (ΔΟΕ) και οι κατευθυντήριες αρχές του ΟΗΕ σε σχέση με τις επιχειρήσεις και τα ανθρώπινα δικαιώματα, και καλεί την Επιτροπή να αναλάβει ηγετικό ρόλο, αναπτύσσοντας μια σαφώς διατυπωμένη συμφωνία-πλαίσιο, η οποία θα διέπει όλες τις συμφωνίες συνεργασίας με τον ιδιωτικό τομέα σύμφωνα με τις αρχές και τα πρότυπα της κοινωνικής εταιρικής ευθύνης· τονίζει ότι ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων πρέπει να καταστεί επιβεβλημένος για τις επιχειρήσεις· ζητεί επειγόντως δεσμευτικούς διεθνείς κανόνες για τις επιχειρήσεις όσον αφορά τον σεβασμό των προτύπων σε σχέση με τα ανθρώπινα δικαιώματα, το εργατικό δίκαιο, τη νομοθεσία περί υγείας και ασφάλειας στον χώρο εργασίας και το περιβάλλον·

18. υποστηρίζει τις δεσμεύσεις της Ομάδας των G8 σχετικά με τη φορολογία, τη διαφάνεια και το εμπόριο, που στηρίζουν την οικονομική ανάπτυξη, συμπεριλαμβανομένης της εφαρμογής διεθνώς συμφωνημένων κατευθυντήριων γραμμών για την προώθηση καλών επιχειρηματικών πρακτικών και την προστασία των δικαιωμάτων χρήσης και ιδιοκτησίας γης· ζητεί οι ευρωπαϊκές προσπάθειες για την ανάπτυξη να διαδραματίσουν σημαντικό ρόλο στην εφαρμογή των κατευθυντήριων αρχών του ΟΗΕ για τις επιχειρήσεις και τα ανθρώπινα δικαιώματα, μεταξύ άλλων μέσω της συνεργασίας με τις ευρωπαϊκές επιχειρήσεις και τους επενδυτές, ώστε να διασφαλιστεί πλήρης συμμόρφωση με τις κατευθυντήριες αρχές και με τις κατευθυντήριες γραμμές του ΟΟΣΑ για τις πολυεθνικές επιχειρήσεις κατά τη διενέργεια των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων τους και στο πλαίσιο των αλυσίδων εφοδιασμού τους στις αναπτυσσόμενες χώρες· καλεί την Επιτροπή να υποστηρίξει την πρόταση των επενδυτών και άλλων ενδιαφερόμενων φορέων για

υποστήριξη της θέσπισης δεσμευτικών κανόνων σχετικά με την υποβολή εκθέσεων από τις επιχειρήσεις για τα κοινωνικά και περιβαλλοντικά ζητήματα και τα ζητήματα που αφορούν τα ανθρώπινα δικαιώματα σύμφωνα με την οδηγία της ΕΕ σχετικά με την υποβολή μη χρηματοοικονομικών εκθέσεων, οι οποίοι περιλαμβάνονται ως ένας από τους νέους προτεινόμενους στόχους βιώσιμης ανάπτυξης του ΟΗΕ·

19. ζητεί από την ΕΕ και τα κράτη μέλη της να υποστηρίξουν τις αναπτυσσόμενες χώρες κατά την κινητοποίηση ιδίων πόρων, π.χ. μέσω των εθνικών φορολογικών συστημάτων, και να καταπολεμήσουν τις παράνομες ροές κεφαλαίων και τη διαφθορά, εξαιτίας των οποίων οι αναπτυσσόμενες χώρες υφίστανται απώλειες εκατοντάδων δισεκατομμυρίων ευρώ ετησίως[1], δηλαδή ποσών πολλαπλάσιων του συνόλου της αναπτυξιακής βοήθειας· ζητεί από την ΕΕ, τα κράτη μέλη της, καθώς και όλες τις οργανώσεις και τις ανεπτυγμένες και αναπτυσσόμενες χώρες που συνυπέγραψαν το τη Σύμπραξη του Μπουσάν του 2011 για μια αποτελεσματική αναπτυξιακή συνεργασία, να τηρήσουν τη δέσμευσή τους για εντατικοποίηση των προσπαθειών καταπολέμησης της διαφθοράς και των παράνομων χρηματοοικονομικών ροών· καλεί την Επιτροπή, στο πλαίσιο της εν λόγω στρατηγικής, να υιοθετήσει μια συνεπή προσέγγιση, που θα περιλαμβάνει τους βασικούς ισχύοντες κανόνες σχετικά με τη διαφάνεια, την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής και της φοροαποφυγής, τη λογιστική και την παρακολούθηση των μεγάλων εξορυκτικών βιομηχανιών· ζητεί, στο πλαίσιο αυτό, τη λήψη περαιτέρω μέτρων για να εξασφαλιστεί ότι οι επιχειρήσεις θα είναι υπόλογες στις χώρες στις οποίες δραστηριοποιούνται· ζητεί αποτελεσματικούς διεθνείς κανόνες για την καταπολέμηση της φοροαποφυγής και της φοροδιαφυγής, όπως στο «σχέδιο δράσης για τις προσπάθειες καταπολέμησης της φοροδιαφυγής και της φορολογικής απάτης»·

20. ζητεί μεγαλύτερη διαφάνεια στον οικονομικό τομέα με σκοπό να στηριχθεί η καταπολέμηση της διαφθοράς και των παράνομων ροών κεφαλαίων, μεταξύ άλλων μέσω της δημιουργίας δίκαιων και αποτελεσματικών φορολογικών συστημάτων·

21. τονίζει ότι η χρηματοδότηση για την ανάπτυξη πρέπει να ενισχύσει τους διαθέσιμους πόρους με σκοπό να προαχθούν η ισότητα μεταξύ γυναικών και ανδρών, τα δικαιώματα και η χειραφέτηση των γυναικών, καθώς και να εξαλειφθεί η παιδική εργασία· επισημαίνει ότι ο ιδιωτικός τομέας μπορεί να διαδραματίσει πολύ σημαντικό ρόλο εν προκειμένω·

22. επιμένει ότι η ΕΕ και τα κράτη μέλη της θα πρέπει να διατηρήσουν τη θέση τους ως μείζονες χορηγοί αναπτυξιακής βοήθειας και να διαδραματίσουν ηγετικό ρόλο στην τήρηση των διεθνών δεσμεύσεων για τη βιώσιμη ανάπτυξη· καλεί τα κράτη μέλη να εκπληρώσουν τη δέσμευσή τους να διαθέσουν το 0,7 % του ΑΕΠ τους για την επίσημη βοήθεια για την ανάπτυξη· τονίζει ότι οι ιδιωτικοί πόροι δεν πρέπει να χρησιμοποιηθούν για την τεχνητή αύξηση της συνεισφοράς· τονίζει την ανάγκη περαιτέρω ανάπτυξης καινοτόμων χρηματοδοτικών μηχανισμών με στόχο τη μόχλευση χρηματοδοτήσεων του ιδιωτικού τομέα για την ανάπτυξη, που θα είναι συμπληρωματικές στην επίσημη αναπτυξιακή βοήθεια, με πλήρη σεβασμό των αρχών της προσθετικότητας, της διαφάνειας, της λογοδοσίας, με την υποχρέωση υποβολής εκθέσεων, τον ενστερνισμό και την ευθυγράμμιση με τις προτεραιότητες των χωρών εταίρων·

[1] Eurodad: « Giving with one hand and taking with the other - Europe's role in tax-related capital flight from developing countries », σ.6.

23. επιδοκιμάζει τη διαφοροποιημένη προσέγγιση της Επιτροπής όσον αφορά τη μεγάλη ποικιλομορφία που χαρακτηρίζει τον ιδιωτικό τομέα ο οποίος περιλαμβάνει από πολύ μικρές επιχειρήσεις έως μεγάλους ομίλους· ζητεί την υιοθέτηση διαφοροποιημένης προσέγγισης όσον αφορά τις λιγότερο ανεπτυγμένες και τις ασταθείς χώρες·

24. καλεί την ΕΕ να συνεχίσει να συμμετέχει ενεργά στις συζητήσεις για το θεματολόγιο για την περίοδο μετά το 2015, εξετάζοντας επίσης τις ευκαιρίες και τις προκλήσεις που προκύπτουν από τη στενότερη συνεργασία με τους φορείς του ιδιωτικού τομέα·

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΤΕΛΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ημερομηνία έγκρισης	23.6.2015
Αποτέλεσμα της τελικής ψηφοφορίας	+: 34 –: 30 0: 0
Βουλευτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Lars Adaktusson, Michèle Alliot-Marie, Petras Auštrevičius, Mario Borghezio, Elmar Brok, Klaus Buchner, James Carver, Fabio Massimo Castaldo, Lorenzo Cesa, Javier Couso Permuy, Arnaud Danjean, Mark Demesmaeker, Anna Elżbieta Fotyga, Eugen Freund, Michael Gahler, Richard Howitt, Tunne Kelam, Afzal Khan, Janusz Korwin-Mikke, Eduard Kukan, Arne Lietz, Barbara Lochbihler, Sabine Lösing, Andrejs Mamikins, David McAllister, Francisco José Millán Mon, Pier Antonio Panzeri, Ioan Mircea Paşcu, Vincent Peillon, Kati Piri, Andrej Plenković, Cristian Dan Preda, Jozo Radoš, Alyn Smith, Charles Tannock, László Tőkés, Ivo Vajgl, Johannes Cornelis van Baalen, Geoffrey Van Orden, Hilde Vautmans, Boris Zala, Γεώργιος Επιτήδειος, Ελένη Θεοχάρους, Μανώλης Κεφαλογιάννης, Δημήτρης Παπαδάκης, Андрей Ковачев, Илхан Кючюк
Αναπληρωτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Luis de Grandes Pascual, Tanja Fajon, Neena Gill, Antonio López-Istúriz White, Fernando Maura Barandiarán, Miroslav Poche, Miloslav Ransdorf, Marietje Schaake, Traian Ungureanu, Bodil Valero, Τάκης Χατζηγεωργίου
Αναπληρωτές (άρθρο 200, παρ. 2) παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Biljana Borzan, Victor Boştinaru, Marisa Matias, Luděk Niedermayer, Jean-Luc Schaffhauser, Patricija Šulin